Parròquia
Sant Antoni Maria Claret
Balàfia - Lleida

C/ Mn. Pelegrí, 8; 25005 LLEIDA - http://www.parroquiaclaret.com
telèfon: 973 243 846, adreça electrònica: parroquiabalafia@gmail.com

febrer 2021 **Núm. 263**

QUARESMA, temps de recés espiritual

Encetem el febrer, segon mes de 2021. Les xifres de contagis i defuncions a causa de la covid-19 van a l'alça i, per tant, segueixen vigents les restriccions que limiten la nostra activitat habitual. Malgrat això, la tradició ens convida a celebrar, el dia 2, la festa de la **Candelera** o la **Presentació de Jesús al Temple**, data en què Josep i Maria, tal com era costum, van portar el seu fill al Temple, per consagrar-lo al Senyor. Aquell dia es va fer palesa la saviesa de dos ancians que hi eren presents, el just i pietós Simeó i la profetessa Anna, els quals, en veure el Nen, van testimoniar l'acompliment de les promeses de Déu. És també el moment de la Purificació de Maria, un ritu obligatori en la tradició jueva. En les nostres celebracions, seguirem el costum de la benedicció i distribució de les candeles que simbolitzen la Llum que rebem de Jesús. L'endemà (dimecres 3) venerarem Sant Blai i l'invocarem perquè ens protegeixi del mal de gola, fent la tradicional benedicció d'aliments destinats a guarir persones i animals.

L'altra data important en el calendari litúrgic és el **Dimecres de Cendra** (17), dia en què som convidats a una profunda revisió de la nostra vida, de les nostres actituds i criteris de comportament. El Dimecres de Cendra dona pas a la Quaresma, període per iniciar un seriós procés de conversió i de purificació personal. És un temps de gràcia que Déu ens concedeix com un regal. Hem de prendre'ns seriosament aquests dies de recés per poder enfrontar-nos amb la nostra pròpia realitat. Tenim per endavant un camí – que s'allargarà fins a finals de març- per a la trobada amb Déu a través del recolliment personal i el silenci: "*Tu, quan preguis, tanca't amb pany i clau i prega el teu Pare, present en els llocs més amagats, i Ell, que veu el que és amagat, t'ho recompensarà"* (Mt 6, 6). De ben segur que la lectura serena dels Evangelis ens aportarà motius de reflexió i de creixement espiritual durant tota la Quaresma.

IHD

RESUM ECONÒMIC DEL MES DE DESEMBRE

SALDO A 30-11-2020:		
Llibreta a la vista		5.389,31
INGRESSOS:		
Quotes fixes	412,00	
Donatius	850,00	
Col·lectes dominicals	446,00	
Aranzels	140,00	
Aportació del Bisbat	1.000,00	2.848,83
DESPESES:		
Amortització préstecs	2.024,82	
Despeses financeres	51,89	
Activitats pastorals	229,98	
Manteniment climatització	192,64	
Alarma	53,74	
Electricitat	387,37	
Gas	177,40	
Aigua	26,90	3.144,74
SALDO A 31-12-2020:		
Llibreta a la vista		5.093,40
SALDO DEUTORS PRÉSTECS:		
La Caixa	37.979,09	
Claretians de Catalunya	259.000,00	296.979,09

CASALDÀLIGA"res no impedeix a les dones fer el mateix que els capellans"

(CR) Una Església comunitària, sense jerarquies, amb plena igualtat i sense etiquetes. Aquesta és l'Església que el bisbe claretià, **Pere Casaldàliga**, va impulsar a la seva diòcesi, São Félix do Araguaia. Després de la seva mort el mes d'agost han estat moltes les veus dedicades a recordar el seu tarannà i estil eclesial. L'Associació Araguaia i ANSA han publicat cinc breus testimonis de dones que han compartit la fe i la missió evangèlica amb el bisbe Pere.

"En Pere ens va convidar a crear un model circular i inclusiu d'Església, inserit en la vida del poble, en les seves lluites i resistències, davant les amenaces i la violència del latifundi i l'absència i omissió de l'Estat". Es el testimoni de **Jeane Bellini**, integrant de l'Equip de Casaldàliga entre 1983 i 2005. Bellini explica que des d'un començament els va proposar "formar equips mixts d'homes i dones, laics, religiosos i sacerdots, sense jerarquies". Convivien amb la gent al poble i afrontaven els reptes junts. "Vàm aprendre molt, va ser un camí marcat per moments forts de victòries, però també de moltes derrotes", valora.

Una Església-Poble-de-Déu sense jerarquies

Tot plegat amb una vivència religiosa: "Vàm beure l'espiritualitat d'en Pere, que impregnava tot el que feia. Ho celebravem tot, la vida, la mort, la lluita,

la derrota i la victòria", diu Bellini. Subratlla el privilegi, al llarg de 22 anys, "de formar part de la construcció d'un model d'Església-Poble-de-Déu, sense jerarquies". No feien servir títols ni de laic, laica, sacerdot, germana o bisbe. "Ens vam reconèixer pel nom, no per la categoria. Cada membre de l'-Església, de l'equip pastoral, va assumir i va compartir aquella missió".
Es el cas també de **Selme de Lima Pontim**, que va viure més de 20 anys a la Prelatura de Casaldàliga: "Al llarg de la meva estada a São Félix, vaig dir missa moltes vegades, fins i tot a la catedral. Mai no m'ho van prohibir, al contrari, sempre em van animar a fer-ho i a preparar-me".
De Lima va fer un curs al Centre d'Estudis Bíblics, el CEBI, per correspondència i Teologia del pluralisme religiós per internet. Recorda "sentir sempre l'alegria d'en Pere" en veure que avançava en la formació. A missa, no només llegia l'Evangeli, sinó que va fer alguna homilia, recorda.

"Mai no hi va haver cap reunió separada entre sacerdots i monges per prendre decisions"

La mare de **Dailir Rodrigues da Silva**, també era una dona activa a la comunitat d'en Casaldàliga. I Dailir va néixer i viure a la Prelatura de São Félix do Araguaia. Durant sis anys, va ser agent pastoral. Va formar part dels consells en diverses comunitats locals, regionals i també de l'assemblea general de la Prelatura. "Eren espais on tothom tenia dret, veu i vot", apunta Rodrigues.
La cultura democràtica impregnava el dia a dia de les comunitats, sense distingir homes i dones, laics i ordenats: "Mai no hi va haver cap reunió separada entre sacerdots i monges per prendre decisions sobre la vida de la comunitat o de la prelatura". I recorda: "Tant en Pere com els altres teníem el mateix dret a parlar i decidir que tot es debatia, es reflexionava o es votava".
De fons hi havia una responsabilitat conjunta: "Ni l'Evangeli ni el fet de compartir la paraula eren exclusivitat dels capellans, sinó una responsabilitat de tota la comunitat". I així mateix "les cases dels equips pastorals eren cases de la comunitat, no la casa del capellà" on "les dones i els homes eren rebuts i tractats amb el mateix afecte i respecte".

"Per què les dones no poden celebrar missa?"

Tânia Oliveira va passar 20 anys amb Casaldàliga. I va viure a casa de Casaldàliga durant tres anys. El primer any, amb ell i la germana Irene. "Sempre em vaig sentir respectada i valorada com a missionera laica", apunta.
Una vegada la seva filla, encara petita, amb sis o set anys, li va preguntar: "Pere, per què les dones no poden celebrar missa?". En Pere, va respondre, amb un ampli somriure: "Gabriella, tenia esperança en veure això passar. Crec que no viuré prou per veure-ho, potser ho veurà la teva mare, però mantinc viva l'esperança de que tu sí que ho veuràs". I va afegir: "No hi ha res que impedeixi les dones fer el mateix que fem els capellans i, de fet, crec que ho podeu fer molt millor!" Casaldàliga tenia un caràcter interpel·lador. Ho mostra també l'anècdota de **Maria Aparecida Rezende**, que va néixer i viu a l'Araguaia. Amb 14 o 15 anys i, després de la primera comunió, va començar a ser catequista. "En una ocasió, vam tenir una reunió de joves per preparar la missa. Era festa major i calia arreglar l'església i preparar la missa amb en Pere i el pare Clélio". Es va obrir una discussió perquè "els nois volien preparar la missa perquè eren homes i no volien netejar l'església i els bancs". En un moment determinat, en Pere va dir al grup: "Avui farem una missa de dones. Els nois rentaran l'església".
Rezende ho recorda amb estranyesa: "Els nois farien 'la feina de les dones'?" I diu que quan ho vaig explicar a casa, els seus germans van dir que la gent de la Prelatura era molt estranya. I conclou: "En Pere ens va ensenyar que fer menjar, rentar plats o preparar la casa també era cosa d'homes. La gent de l'interior, del camp, ho veia molt estrany, però, poc a poc, s'hi van acostumar.

ACTIVITATS PARROQUIALS

FEBRER

2 dimarts VIDA CREIXENT reunió 16'30h. (4'30 tarda)
BENEDICCIÓ: CANDELES i MISSES 11h. i 19h.

3 dimecres ST. BLAI, Misses i benediccions de fruits i pastes: 11 i 19

7 diumenge V durant l'any

8 dilluns CATEQUESI 1er. any a les 18h.
Comissió de Litúrgia 20h.

9 dimarts CATEQUESI 1er. any a les 18h.

14 diumenge VI durant l'any. Col·lecta de Mans Unides

15 dilluns CATEQUESI 2on. any a les 18h.

16 dimarts VIDA CREIXENT reunió 16'30h. (4'30 tarda)
CATEQUESI 2on. any a les 18h.
REUNIÓ de PARES de 1er. any de Catequesi, 20h

17 dimecres de **CENDRA** Misses i imposició cendra: 11h. i 19h.

21 diumenge I de QUARESM

22 dilluns Consell Parroquial 20h.

23 dimarts REUNIÓ de PARES de 2on. any de Catequesi, 20h.

26 divendres XV ANIVERSARI de la NOVA ESGLÉSIA
Recordant al Bisbe Ciureneta

28 diumenge II de QUARESMA Missa familiar 12h.

ESTADÍSTICA SAGRAMENTAL de l'ANY 2020

- han rebut el sagrament del Baptisme: 6 infants
- han participat per primera vegada de l'Eucaristia: 15 nens/es
- hem participat de la fe en l'enterrament de 83 persones
- han reafirmat la seva fe amb la confirmació: 13 adolescents

---

GRÀCIES a tothom que ha contribuït a la CAMPANY DE NADAL Pel menjador "JERICÓ" GRA:(cigrons, llenties, mongetes..) 76,5Kg. 360€

DONES A L'ALTAR? (unes paraules de Laura Mor a Cat– Rel.)

L'Església catòlica reconeix per primera vegada un ministeri litúrgic on caben les dones. Això és un servei oficial, formal i estable, un enviament concret, amb un ritual específic, i vàlid per a tota mena de celebracions. Aquest dilluns 11 de gener ha entrat en vigor una modificació del Codi de Dret Canònic que admet les dones com a lectores i acòlites. Sense ser un ministeri ordenat, com el diaconat o el sacerdoci, sí que serveix per recordar que la litúrgia no és només cosa de capellans.....

(*A les planes interiors hi ha un article què ens diu com pensava el Bisbe Pere Casaldàliga sobre les dones en l'església)*